

вали добитъкътъ, а робѣ ти вързовали по двама и ги откарвали въ неволя.

Съ смъртъта на Арнулфа и на сина му (Людовика Дѣте то) се скратилъ царскій корень на Карловинги ти въ Германия (911 г.). Тамъ слѣдъ Карла Великий се усилили нѣкои прочути васали, които станали главатарѣ на отдѣлни германски племена; тии се нарекли херцоги, и зели да ставатъ отъ день на день независими отъ германски ти крале. Главни херцоги били: *Саксонскій, Франконскій, Лотарингскій, Баварскій и Швабскій* (Швабия — сега Виртембергъ и Баденъ). Освѣнъ това пò-горни ти духовни лица съшто така владѣли цѣли области; такъви са особено архиепископи ти: *Майнцкій и Келнскій*.

Въ Франция царскій корень на Каролинги ти се протакалъ до крайтъ на X вѣкъ. Послѣдни ти Каролинги, както и послѣдни ти Меровинги, били повече то недостойни люде. Народътъ ги непочиталъ, както го показватъ и сами ти имъ прѣкори (Лисий, Бавноезичний, Дебелий, Простий, Лѣнвивий и др.). А французки ти херцоги и графове, като германски ти, станали тако-речи самоволни. Каролинги ти раздали всички ти си земи на васали ти, за да ги привлѣкътъ камъ себе си: нъ това нѣшто ги направило да ослабнатъ. Васали ти не имъ се покорявали, вдигали боеве помежду си, и пò-силни ти усвоявали владовишта та на пò-слаби ти и ги правили свои васали.

Така Франция се раздѣлила на различни главни херцогства и графства, тии са: *Фландрско* (въ Белгия) *Бургундско*, съшто *Французско* (сир. областъ Иль де Франсъ), *Шампанско, Аквитанско* (Хиенъ и Пуату), *Тулузско, Британско и Норманско*.

Нормандското херцогство станало така: Норманити непрѣстайно налитали на брѣгове ти на Франция. Французскій краль *Карль Простий* се прѣговорилъ съ едного отъ нормандски ти войводи Ролона, и му устъпилъ една часть